

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

Articulus X. An quibus electio impugnari possit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](#)

1938.

latus. Idem poterit Episcopus, si Capitulum ab ipsa collatione suspendi continet: vel singulariter omnes de Capitulo majoris excommunicationis vinculō in nodari. Ubi verò ad solum Episcopum præbendarum spectat collatio: cum consilio sui Capituli, vel assensu: defuncto Episcopo, vel suspenso (nisi Episcopus in pœnitenda relaxatione suspensionis hujusmodi sit in mora) Capitulum se non potest intronitare de eisdem. Demum, si de speciali alicuius Ecclesiæ consuetudine, vel statuto, beneficiorum collatio ad aliquem cum consilio Episcopi noscitur pertinere: fablato Episcopo de medio (cum consilium nequeat tunc peti ab eo) non erit propter hoc vacantis beneficij collatio differenda: nec etiam si egerit in remotis, ita quod non possit ipius præsentia in brevi haberi. Quia in petendo, vel exspectando ejus consilio, possit vacanti beneficio periculum innovere: iurisdictio tamen Suffraganei excommunicati ad Metropolitanum non devolvitur, per c. 1. de suppl. neglig. Prælat. in 6.

1937. Quæres 5. an devolutio non tantum fiat in casu negligentia, sed etiam in casu collationis factæ indigno, & inhabili? q. 2. quod sic, ex c. cum in cunctis, 7. q. Clerici sanè, de elect. ibi: Clerici sanè, si contra formam istam quemquam elegerint: & eligendi tunc potestate privatos, & ab Ecclesiasticis beneficijs trienio noverint se suspensi; dignum est enim, ut quos Dei timor à malo non revocat, Ecclesiasticæ saltem coërceat severitas disciplinæ: Episcopus autem, si contra hæc fecerit, aut consenserit fieri: in conferendis prædictis officijs & beneficijs potestatem amittat, & per Capitulum, aut per Metropolitanum (si Capitulum concordare nequiverit) ordinetur. Quæ postrema verba in Rubrica sic summantur: per Capitulum, aut Metropolitanum (si Capitulum concordare nequiverit) ordinetur. Et hoc etiam procedit de confirmatione, institutione, vel admissione indigni, scienter facta, ut colligitur ex glossa in cit. c. V. fecerit; Azot c. 27. q. 3. Superiori autem, ad quem fit devolutio, competit tunc jus conferendi beneficium devolutum, ac etiam intendi in possessionem; quia hoc ad illud accessoriè se habet; sic Abbas in cit. c. dilecto, q. præterea, de præbend. n. 2.

Tom. I.

Quæres 6. ad quem ergo devolvatur potestas conferendi principales dignitates in casu negligentia eorum, ad quos pertinet: Resp. sub Alexandro III. in hoc casu devolutionem non esse factam ad proximum Superiorem, ut constat ex c. dilectus, de concess. præb. postea tamen sub Innocentio III. ut habetur c. Ne pro defecta, 41. de elect. decretum fuisse, ut propter negligentiam non eligentium (non autem ob electionem indigni, vel neglectæ formæ) intra trimestre, potestas eligendi Prælatum, in Ecclesijs Cathedralibus, & Regularibus devolveretur ad proximum Superiorem, ad quem pertinet confirmatio electionis; sic Abbas in cit. c. dilectus, n. 3. Et quia jus, confirmandi Episcopos, communiter jam pertinet ad Papam, ad eum in casu dato fiet devolutio. Quia verò Innocentius III. in constitutione Alexandri III. nihil mutavit, quoad alios duos casus, ubi scilicet electus est indignus, vel non servata forma; ideo in his manet dispositio c. dilectus; & devolutio in illis fit ad Papam.

Præter hæc not. si præbendæ Canonorum non sint divise in aliqua Ecclesia, sed omnes redditus ad communem mensam pertineant, & numerus Canonorum non sit determinatus, præbendam per mortem, vel renuntiationem Præbendarij propriè non vacare, consequenter non esse locum devolutioni propter negligentiam præbendæ intra semestre non collatae alteri, c. ex parte, 10. de concess. præbend. in talibus tamen Ecclesijs non numeratis (ubi scilicet non est determinatus numerus Canonorum) potest Superior, v. g. Episcopus, Prælatum, & Capitulum compellere ad recipiendum eum numerum Canonorum, quotus ali potest communiter secundum facultatem redditum illius Ecclesiæ; & præfigere terminum, intra quem fiat receptio.

ARTICULUS X.

A quibus electio impugnari possit?

1939. R Esp. à quovis impugnati posse electio-
nem factam, & faciendæ aliquid
opponi ex justa causa, si ejus, vel proprio,
vel alieno nomine interficit, c. cum inter,
21. h.t. non antem ab alio, cuius non in-
terest

H h h

terest, c. *cum inter*, 16. eod. Ejus autem interesse dicitur, qui vel est Capitularis, vel Clericus, qui est membrum illius Ecclesiæ; non autem ab Electoribus, post electionem, vel scrutinium publicatum, c. *Nulli*, eod. in 6. ubi dicitur, quod eligentes aliquam personam, postquam electione publicata est, audiendi non sint, si eam oppugnare velint, objiciendo ipsi electo aliquod crimen, vel defectum: nisi causa impugnationis postea accesserit, v. g. quia electus administrationi se statim immiscuit: vel nisi causa oppugnandi prius aderat, sed probabiliter ignorata: quo tamen casu, ignorantiam suam, juramento confirmare tenetur, qui electionem oppugnare vult; & habet hæc constitutio etiam locū in illo, qui electionem ipso absente factam, postea consensu suo approbat; ita Gregor. X. in *Concilio Lugdun.* c. 7.

1941. Si autem accidat, electionem in discordia celebrari, decernit Gregor. X. in eod. *Concil. Lugdun.* c. 8. ut pars illa eligentium, quorum data suffragia in duplo minore numero sunt, nihil alteri parti, pro qua stat numerus duplo major, objicere possit, quod spectet ad extenuationem Zeli, aut meriti, dicendo videlicet, esse Electores minoris auctoritatis, aut electum minus dignum: at verò objicere possunt eligentibus, quod suffragia eorum omnino vitiet, v. g. fuisse excommunicatos, & suspensos; sic habetur c. si quando 9. h. t. in 6. Quibus positis:

1942. Quæstio est 1. an, qui renuntiavit electioni, de se factæ, possit appellare ad impediemdam electionem alterius Prælati? &c. negativè, ex c. *cum inter*, 16. de elect. ibi: Nos attendentes, quod, ex consensu compositionis receptæ, jus (si quod sibi competierat) R. senior amississet, ac per hoc, ne Monachi ad electionem procederent, de jure minimè appellare potuisset, cum, nisi quorum interest, auditio non soleant appellantes: electionem illam dicimus legitimam non fuisse: unde per eam electione non potuit impediri. Nam appellatio ab eo facta, cuius nihil interest, non valet, ut dicitur in cit. *cum inter*. Not. tamen 1. quod electione facta, post extra-judicialem appellationem, legitimè interpositam, non sit irrita ipso jure, sed irritanda à Superiori; quia talis appellatio non inducit suspensionem, cit. c. *cum in-*

ter, junct. gloss. V. *appellationem*. Not. 2. si electio alicujus cassetur, non ob vitium personæ electæ, sed ex alio capite, id non obesse electo, sed eum iterum eligi posse etiam in eadem Ecclesia, c. *Supereo*, 12. h. t. cum enim quæsumus fuisse ex Pontifice Clemente III. si alicujus electio cassata sit, is autem postea ad aliam Ecclesiam eligatur, num confirmatio ipsi dari debet? respondit Papa, si prior electio cassata fuerat non vitio personæ, sed ob formam electionis non servatam, nihil impedire, quo minus ad aliam, imo verò etiam eandem Ecclesiam promoveatur; præterquam, si simoniacæ pravitatis aliquid intervenierit: potest tamen Papa ob tollendum scandalum, & causam discordiarum, ne certa persona, licet alias idonea, eligatur, prohibere, nisi omnes Capitulares in eandem personam convenientirent.

Quæstio est 2. quando in electionibus 1943. Episcoporu, & Superiorum appellari possit ad Sedem Apostolicam? Resp. posse, quoties adeat causa probabilis, sed tunc hæc causa in scriptis exhiberi debet, &, si probata fuerit, appellatio admittitur, quamvis partibus ab hac appellatione resilire licet, antequam Sedi Apostolice præsentetur, modò nulla pravitas, seu pactio, aut promissio simonica interveniat; sic Greg. X. in *Concilio Lugdunensi*, c. 9. an autem talis pravitas non intervenerit, inquire pertinet ad Judicem, à quo appellatur; & si hac inquisitione omisla, electū confitmet, confirmatio (non tamen electio) est nulla non quoad potestatem ordinis (si accessit consecratio) sed quoad executionem, c. quamvis, 10. de elect. in 6. nam licet Alexander IV. Pontifex quaslibet appellationes, in causis Episcopali electionum, ad Sedem Apostolicam, admittendas esse decreverit, propterea, quod ejusmodi causæ, seu controversiæ meritò inter majores numerentur, quarum cognitio Sedi Apostolice reservatur, c. *majores*, de *Baptismo*, & c. ut *debitus*, 59. de *appellat.* Gregorius X. tamen ad reprimendam appellationum frequentiam, & appellantium temeritatem coercendā, statuit, ut, si in causa Episcopali electionis appellatum fuerit, ei appellationi non deferatur, neque negotium ad Sedem Apostolicam devolvatur; nisi appellatio in *scripto* proposita fuerit, adjecta causa rationabili, quæ, si probata sit, legitima cense-

censeri debeat. Sin autem nulla causa adjecta sit, vel quæ frivola apparet, appellatio rejiciatur.

Subjungitur: sed tametsi appellationi deferatur, nihilominus licet partibus (nulla tamen simoniaca pactio interveniente) ab ea recedere, priusquam Apostolica Sedi representata fuerit. Aque ipsi Juges, ad quos causa pertinuerit, nisi appellatum fuisset, diligenter inquirant, num simoniaca pravitas intervenerit; & si intervenisse cognoscant, nequaquam se intromittant, sed ad Sedem Apostolicam causam ablegent, praesertim partibus peremptorium temporis terminum, intra quem cum omnibus actis, & instrumentis, Apostolico se conspectui sistere debeant.

Cum aum in in c. quamvis, 10. b. t. in 6. ut dictum est, statuerit Gregorius X. si in causa electionis Episcopalis ad Sedem Apostolicam appellatum fuerit, sed partes postea ab appellatione recedant, quod Metropolitanus, a quo appellatum erat, diligenter inquitere debeat, num simoniaca pactio intervenerit? & si intervenisse intelligat, causam ad Sedem Apostolicam ableget; nonnulli autem Metropolitaniani, amissa hac inquisitione ad Episcopi electi confirmationem, & consecrationem processerunt; decernit hic Bonifacius VIII. eam confirmationem, & consecrationem, aliquo processus irritos esse debere; & confirmantem, ac consecrantem ab Episcoporum confirmatione, & consecratione, per annum continuum, ipso jure suspensum: ut in eo ipso, in quo peccaverit, puniatur; sic habetur in c. provida, 44. b. t. in 6.

Not. præterea 1. cum aliquid opponitur per appellationem ad Papam contra electum ad dignitates, personatus, vel Canonizatum, partes vel per se, vel per procuratores debere venire ad Papam intra mensum a die objectionis, cognitæ Adversario, numerandum: si autem una parte praesente altera non advenierit, adhuc per 20. dies, post adventum alterius partis, expectandam esse alteram; postea vero non obstante alterius absentia procedendum esse, prout debet de jure, c. 1. de elect. in 6. Ex quo etiam collig. electionem, postulationem, aut provisionem, vel institutionem, alicujus in beneficio Ecclesiastico, duabus de causis, oppugnari posse 1. quod forma observata non sit, 2. quod aliquid sit prætermissum, quod ex jure, seu justitia

requiritur. Deinde Procuratorem admitti posse in causa impugnatæ electionis, postulationis, aut provisionis, licet criminis, & defectus objiciantur persona electæ; ad hoc tamē debere habere speciale mandatum.

Not. 2. eum, qui apud Sedem Apostolicam alicui objicit aliquid contra formam, seu processum electionis, condemnari ad expensas parti, si non plenè probet; si autem aliquid contra personam electi, vel provisi, nec plenè probet, à beneficijs Ecclesiasticis, quæ in illa Ecclesia obtinet (juxta c. se compromissarius, 37. h. t. in 6.) per triennium esse suspensum, nisi manifestè ostendat, se ductum probabili ignorantia; hæc enim excusat succumbentem in probatione, non solum ab expensis, sed etiam à pena juris; sic Layman in c. statutis. h. t. n. 3.

Præter dicta not. 3. electionis, aut postulationis rescissionem peti posse à quolibet contempto, deducitur ex c. Bonæ, 4. de postulat. Prelat. junct. gloss. V. eis contemptis; & c. Bonæ, 36. de elect. Nam electio, & postulatio quoad jus suffragandi equiparantur in jure; quod verum est, si vel unus contemptus sit; Layman in cit. c. Bonæ, 4. nu. 6. & c. quod sicut, 24. b. t. & licet electio talis jam confirmata foret; nam confirmatio innititur electioni, consequenter hac cadente, vel impugnata, cadit, vel impugnatur etiam illa; intellige tamen, modò contempti non cessent juri suo; electionem tamen factam cum contemptu unius, non potest Judge ex officio rescindere; quia hic, ut suppono, solum agitur de favore privato, non publico; sed intellige, si contemptus remittat.

Not. 4. eum, qui appellat causam electio-
nis, vel provisionis, teneri objicienda ex-
primere in instrumento cum juramento
coram publica persona, vel Magistratu
de veritate dicenda per c. at circa, 4. b. t.
in 6. seu, quod credat vera esse omnia,
quæ opponit; & se probare posse; secus,
est repellendus, c. Is, cui, 19. eod. in 6. &
quidem omnia; quod, cum aliqui male
interpretarentur, & dicerent, sufficere
(ad verificandum ly omnia) si Actor jurâ-
rit, se credere, vera esse objecta, & à se
probari posse, saltem ea, quæ sufficient ad
causa sua victoriam, seu, ut electio infi-
metur; hanc interpretationem rejecit Bo-
nifacius VIII. dixitque jurandum esse, sa-
cuti Gregorius X. prescripsit, quod credat

Hh h 2 vera

vera esse, quæ objecit, & se probare posse:
aliquin nisi ita juraverit, omnino repel-
tendum esse; ratio autem, cur ita statuerit
 Greg. X. ea est, . quam affert gloss. ibi:
 quia intentio illius fuit, Actoris calumni-
 am reprimere, atque punire, quæ, uno
 etiam objecto falso, committi potest, at-
 que mereri, ut tota accusatio rejiciatur.
 Et hoc procedit, si appelletur contra elec-
 tionem jam factam, sive faciendam; sic
 Layman in c. qui contra, 20. h. t. in 6.

1950.

Not. 5. ubi est votorum pluralitas, præ-
 sumi etiam, quod vota sint saniora, donec
 contrarium probetur, arg. c. 1. & 22. b. t.
 adeoque volentem oppugnare electionem
 ex eo, quod, licet electus habuerit *majora*,
 non tamen *saniora*, teneri ad probandum
 in eo numero majori deficere, quod re-
 quiritur, ut pariter dicantur *saniora*, de
 quo V. n. 1922. Not. 6. quando electionem
 impugnans, objicit defectum mani-
 festum, de hoc esse primò audiendum;
 per c. *quamvis*, 10. h. t. in 6. & c. ab eo, 31.
 eod. in 6. si autem in probatione defece-
 rit, regulariter non esse audiendum in alijs
 per cic. c. ab eo; & c. si forte, 11. eod. lib.
 & tit. quod verum est, licet mutet consiliū,
 aut elect⁹ consentiat; quia mutare con-
 silium non licet in alterius detrimentum,
 per reg. 33. de reg. juris in 6. & provisio-
 nem Ecclesiæ differre, donec talis tursum
 audiatur, damnosum est Ecclesiis.

ARTICULUS XI.

De electione per compromissum.

1951.

Quid sit, & qualiter fiat electio per
 compromissum? constat ex n. 1887.
 Porro de Judice compromissario, qui à
 partibus sponte, & nulla lege cogente eli-
 gitur, vocarique solet *Arbiter*, dicimus
 infra tit. 43. in praesenti agimus de com-
 promisso, quod contingit, dum à Capitu-
 lo certis personis facultas datur eligendi,
 quem Prælatum dignum judicaverint, c.
 quia propter 42. §. vel saltem, de elect⁹. Cir-
 ca istum eligendi modum: quæstio est 1.
 an valeat compromissum, si vel unus de
 Capitularibus, habentibus jus eligendi dis-
 sentiat? responsio est negativa, ex c. quia
 propter, 42. h. t. ibi: à singulis de Capitulo;
 quamvis Layman apud Pirthing de elect⁹. n.
 204. probabile putet valere compromissum,
 si major, & sanior pars consentiat, esto u-
 nus, vel alter non consentiat, modo non

contradicat positivè. Si autem unus com-
 promitteret nomine omnium, alijs præ-
 sentibus, non contradicentibus, probabili-
 us est, compromissum non valere; nam
 in re tam gravi, & onerosa, taciturnitas
 non habetur pro consensu. Et in hac elec-
 tione, nisi caveatur in compromissione,
 forma scrutinij non est necessario servan-
 da; nam in c. quia propter, §. vel sal-
 tem, compromissum proponitur, ut forma
 eligendi, diversa à forma scrutinij. Not.
 autem, compromissionem fieri posse vel
 absolute, vel limitate: in illa tota pote-
 stas, in ipsa solùm juxta præfixos limites
 in compromissarios transfert; sic gloss.
 in c. cùm dilectus, V. de gremio, de elect⁹.
 Hæc tamen forma compromissi (ut electus
 censeatur, in quem major numerus com-
 promissariorum comparatione aliarum
 partium consenserit) non admittitur; ita
 Streinius cit. §. 2. n. 3. ex c. sicui, 23.
 de elect⁹. in 6. ubi expresse dicitur, quod si
 Compromissarius, secundum traditam sibi
 formam, ut secrete, & singulorum voluntatibus
 in scriptum redactis, illum eligat,
 in quem non major pars Capituli, sed plu-
 res, aliorum comparatione, consenserint,
 irritatis electio. Ex hoc colliges, non re-
 quiri, quod omnes Compromissarij in u-
 num consentiant, sed sufficiere, quod in eū
 consentiat pars, quæ est absolute major.

Dices: Capitulares, communī omnium
 consensu, in unam personam, v. g. Episcopum, compromittere possunt, ut ipsi
 Pastorem idoneum nominet, quem re-
 cipere teneantur, ut habetur in c. causam,
 §. extra, h. t. ergo etiam communī omni-
 um consensu compromittere possunt sub
 hac forma, ut, in quem major pars, com-
 paratione aliarum partium consenserit, is in
 Prælatū eligendus sit. N. conseq. distri-
 men est, qui ex c. causam, pro antecedente
 solūm evincitur, stare illud Compromissū,
 quando in unum, cumq. Superiore, qui &
 confirmare potest, compromittitur, translata
 in illum eligendi facultate: in casu
 autem c. sicui, agitur de compromisso in
 unum, vel plures, non translata in eos fa-
 cultate eligendi utcunque, sed solūm exci-
 piendivota Electorum, ea redigendi in scrip-
 tū, juxta c. quia propter, ac postea primum
 eligendi; cùm ergo juxta c. quia propter,
 tali casu servandum, non sufficiat major
 respectivè, sed debeat esse major absolute
 numeri.